

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonezi-utca 24.
sz. Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentelen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyilvántér-
és felzárkósok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitisor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Védjük a hazai ipart.

Ha azok után itélnek meg hazai iparunk jelen állapotát, a miket róla ékes szónoklatokban s még ékeesebb cikkekben és értekezésekben az ugynevezett „ipari-szaktudósok“ lépten-nyomon hangoztatnak, akkor a magyar iparnak felette virágzó állapotára s irigylésre méltó voltára kellene következtetnünk.

Azonban — fájdalom — a helyzet a valóságban nem olyan, a milyennek azt a theória emberei rózsaszín szemüvegökön át látják.

Igaz ugyan, hogy utóbbi időben a kormány dicsérendő tevékenységet fejt ki a magyar ipar pártolása körül. A közoktatásügyi miniszter csak nem rég bocsátotta ki nagy horderejű rendeletét, melyben szigorúan meghagyja, hogy a tanintézetek felszerelése kizárólag a magyar ipar igénybevételével történjék. A közlekedésügyi miniszter ankétbizottság által egybeállította mind ama vasúti szükségleti tárgyak jegyzékét, melyek a hazai ipar útján fedezhetők, hogy tényleg idehaza szerezzessenek be. A honvédelmi miniszter részéről legutóbb a népfelszerelésnél a hazai ipar elsőrangú, sőt kizárólagos figyelemben részesült.

S mindezek dacára mint látunk?

Iparunknak majdnem minden ága csak tengődik, az iparosok panaszkodnak, hogy nem tudnak megélni. És e szomorú jelenségnek oka — szinte szégyenlem kimondani — a magyar nagy közönségnek a hazai ipartermékek iránt való megmagyarázhatatlan közönyében rejlik. Míg a hazai ipar jeles és versenyképes termékei, megdöbbentő indolenciával mellőzve, raktárak fenekén hevernek, addig a külföldről behozott, sokszor silány és értéktelen árucikkek nagy kelendőségnek örvendenek, s készítőjük százazreket hord ki érte az országból ipari előhaladásunk, nemzeti vagyonsodásunk nagy kárára.

Országunk jelenleg a szó szoros értelmében el van árasztva külföldi iparcikkekkel, melyek rend-

kívül riktó formában, a reklam nagyhangu trombitája mellett jelennek meg, s fájdalom, nem csak a nép-nél, hanem a felvilágosultabb, műveltebb osztályban is nagy számu hívekre találnak.

Az idegen árut magyar nyelvű s nemzeti hiúságunkra számító nemzeti színű plakátok hirdetik uton-utfélen; a lapokban nap-nap után nagyhangu hirdetések olvashatók, melyek a külföldi árukat nyakra-főre magasztalják, a melyek persze mind a jóhiszemű közönség félrevezetésére vannak számítva. E mellett ügynökök házról-házra hordják, terjesztik, ráerőszakolják ker skedőkre s magánosokra, s ha nem tudnak pénzért tudni rajtuk, attól sem riadnak vissza, hogy a jövő reményében, ingyen osztogassák.

Eddig talán védekezhetett volna közönségünk azzal, hogy megfelelő magyar áru hiányában kénytelen a külföldit vásárolni. Most azonban, midőn a magyar ipar legnagyobb részben versenyképessé lett, épenséggel nincs okunk többé a külföldit istápolni a hazainak rovására.

Ma, midőn közgazdasági viszonyaink oly ziláltak, midőn körülöttünk minden ország a legszelebb alapon, s a legmeszszebbmő intézkedések által védi saját iparát az idegen versennyel szemben, midőn legujabban a esetek a magyar termények bevitelére ellen valóságos ligát alakítottak, eddigi tétlenségünkben maradni többé nem közönyösség, hanem hazafiatalanság lenne.

Itt az ideje, hogy felnyílják közönségünk szemé, s ne hagyja magát nagyhangu szavak által félrevezetni; itt az ideje, hogy felismerje azt az óriási egyéni és nemzeti károsodást, mely a külföldről importált iparcikkek indokolatlan és hazafiatalan előszeretetében rejlik; itt az ideje, hogy a hazai ipar pártolására hivatott tényezők s az egész magyar társadalom karöltve, társulva, szövetkezve sorompóba lépjenek a külföldi ipar elárasztó veszélye ellen. Mellőzzük a külföldi iparcikkeket, — mint ők mellőzik a mieinket; mellőzzük azokat, a kik ilyeneket kínálnak s ránk erőszakolni akarnak; kérjük, köve-

teljük bevásárlási forrásaink mindenkor a megfelelő hazai árut, s mást el ne fogadjunk semmi szín alatt.

Akkor, de csakis akkor, fog felvirágozni a magyar ipar; erős, nagy és gazdag lesz a nemzet virágzó iparában, s boldog úgy maga, mint egyes polgárai, kik határai közt élnek.

Jelszavunk ez legyen: **Védjük a hazai ipart!**
Sajó Endre.

„Visszaemlékezés.“

Ilyen czim alatt a „Narodnie Noviny“ 37. számában „—o.“ névjegyű író lelkesedve és lelkesítve eleveníti fel az 1848-ik évről azt, hogy — az író saját szavai szerint: „A tót genius a császári hadsereg oldala mellé állt.“ Különösen kiemeli valami Langsfeld nevű tót „dobrovólnik“ azon hőstettét, hogy midőn elfogott s a közt kellett választania: honvéd legyen-e vagy az akasztófa alá álljon, — ő az utóbbit választotta. Ily előzmény után a cikkíró egész indignációval tiltakozik az ellen, mintha a tótok a kamarilla megvásárolt eszközei lettek volna, majd pedig így folytatja:

„Mi a lekiismeretet nem mértük garas számra: mi meg akartuk menteni a mi jó nemünket. Miglen utközben Pozsony felé, hova a bevégezett munka után leszerelés végett mentünk, házi asszonyunk Rimaszombatban*). azon mammonszerű oldalra is figyelmeztetett: „Az urak — ugymond — szerencsések lesznek most.“ Ea és az én bajtársam — igaz, mindakettő fiatal s a politikában kevésbé jártas tisztek — szemünket meresztettük ki. „Miért szerencsések.“ — kérdezzük. „Hát — felelé — a mint haza érnek, a legszebb hivatalokat kapják meg.“ Csakugyan — így gondolkoztunk — ez az asszony mond valamit.

Mikor haza értem, nem juthattam még csak a díjnoksághoz sem. Pedig bizony — ne vételessék, kérem, zokon tölem — tudok is, szeretek is dolgozni. Olyan fizikók előztek meg, a kik sem olvasni, sem írni nem tudtak; igaz, de hisz nem voltak tót önkénytesek (dobrovólnicai)!

En pedig dacára azon kiérdemelt bizonyítványomnak, hogy híven szolgáltam a császárt, rendőri felügyelet alá estem! Mindamellett gyönyörködtem azon satyrában, hogy többé kevésbé mindenikkel úgy történt.

Hát a szerbek és a horvátok mit? Csoda-e, hogy a 48 után az 54 év jött.

*) Ugyan ki lehetett az s éle még?!

T Á R C Z A.**Az én imádottam. . .**

Mily sok csodás bókot rejtnék
A szerelmes levelek,
Míg az enyém csak ennyit mond:
„Én igazán
Szeretlek.“

S mily sok szín tentát használnak
Elszámlálni se bírom;
Míg én szerelmes levelem
Véremmel is
Megírom.

És milyen válogatók még
A papírra nézve is!
De én hű szívemnek titkát
Ráírom egy
Kőre is.

Igaz! a bájos „nagysád“-ok . . .
Az ilyet ki nevetik,
Azt, ki piros papírra ír?
Szép, s műveltnék.
Nevezik.

De tőlük én nem irigylem
A viszonzott bókokat,
Boldog vagyok, ha szeretőm
Egy-két forró
Csókot ad.

Mert míg mások szeretője:
Szőke-barna esalfa lány,
Addig az én imádottam:
Magyarország,
Szép hazám!

Réthy Andor.

A bokros völgyi molnárné.

(Folytatás.)

Gusztó őszinte fiu volt, de fájt neki az Ágnes szavaiban rejlő szemrehányás is, hát igazolni akarta magát.

— Igaz, irtam, küldöztem Terinek levelet, az öcsese helyett, ki golyósebe miatt a kórházba jutott.

Hanem a gyanu olyan burján, melyet nagyra növel egy szó is, de kitépni bajos.

E közben a faluba értek, a fakó koei tulajdonosa, a „nagyállás“ előtt, annak rende szerint töviről hegyire kikerdeztetvén, — csoportokban vártak rájuk az ismerősök, rokonok, nők és férfiak.

Volt is köszöntés, parolázás, amint az magyar emberek közt már régi jó szokás, alig ért véget: Csaknem öre kapták a két katonát, hogy beerőszakolják őket a tyukhoz, kaláchoz, meg a kulaeshoz. De Zachariás uram sürgetett, hogy „várnak az öregek.“

Igy tartott ez a Faragóék, majd a Kallóék házukig. Természetesen, mindkét helyen meg volt a nagy öröm, már csak azért is, mert e szerencsés hazajövetelt a legközelebbi farsangon lakadalomnak kellett megkoronázni, amiről már ezelőtt szeltére beszéltek a faluban. Csak az nem volt mindenki előtt bizonyos, hogy a kettő közül melyiké lesz a Bársony Ágnes? kiről csak jót mondhatott még az irigység is. — Lám, most sem akar tovább ácsorogni az utcán, hanem meg a tanítóval hazafelé, hogy dolga után lásson. Otthon még nincs megterítve az asztal.

Hanem a Villásné, most még jobban csóválva fejét, a szomszéd, — komám — hugom asszonyok előtt csak azt hajtotta.

— Nem jó lesz belőle. Szerencsétlen nap. Szegény istenben boldogult harmadik uram is ezen ment a Tiszára halászni. Oda veszett. Soh se láttam többet! . . .

*

Még nem szállott meg az uj bor egészen, amikor bizonyos lett, hogy a Bársony Ágnes Faragó Péterrel fog kezét, aki utibiztosul nevezetvén ki, urrá lett. 600 forint évi készpénz, meg a többi „járandóság“-gal. Igaz ugyan, hogy Kalló Gusztó két telkes gazda egyetlen fia volt, s hogy Ágnesen állott, kivel kötötti be a fejét, de mi tagadás benne. Bársony uram is örült leendő veje „tekintetes“ czimének,

melyből „okos“ ember számára mindig kikerül a holtig való kenyér. Azt tartotta, hogy lányát ennél nagyobb „szerencse“ nem érheti. Azután meg a fiatalok — úgy látszik lagalább — szeretik egymást, miért ne lehetnének hát boldogok is?

Tisztesség, rang, mód, szokás, minden a mellett szólt, hogy a kézfogóból nagy multság legyen. Hivatalos lett arra a falu, még a környékbeli urak közül is többen, meg a szolgabíró, meg a mérnök.

Villásné sem lehetett kihagyni a — — — szája miatt.

Kalló Gusztó, vagy mert kételkedni akart az utolsó pillanatig, vagy hogy a leány boldogságának tanuja kívánt lenni, maga is felvette ünneplőjét.

Újja Talléros Teriek kapuja előtt vezetett el. A fiatal asszony — talán, hogy Bársonyék vendégeit megszámlálja — épen könn állott a „rovás“-on belül.

— Jó estét Gusztó — szólítja meg a szórakozottan ballgó legényt — talán te is mulatni mégy?*

— Adj Isten Terikém! Hívtak, hát elmegyek.

— Pedig a te szomorú arezod nem közéjük való. Gyere be hozzánk; beszélgassunk el azon időről, mikor annyiszor mondtad: „te leszel az én kis feleségem.“

— Akkor még gyermekek voltunk, s magad felejtetted el hamarabb. Ma már nem tudnám ismételni.

— De látod, Ágnes csakugyan nem nem lesz a tied.

— Tudom, de engem nem is litégetett, nincs hát okom rá, hogy úgy, mint eddig, ne szeressem.

— És ha majd meglesz a lakzi is . . . ! ?

— Akkor nem lépem át többé küszöbüket, de azért mindig szeretettel gondolok rá.

— Bolond vagy te Gusztó, hogy olyan szekér után futosol, a melyik felvenni nem akar. Csak eredd s mulass, ha teheted.

— Jó éjszakát Teri!

S a fiatal asszony, ki maga is egy nem viszonzott szerelem átkát hordozza szívében, magára maradt, keserű fájdalom közt nézve a közönyösen távozó után.

— Ez a fiu rámnézve örökre elvesztett; — susogta magában — pedig mennyire szerettem, s mennyire tudtam volna becsülni. Eletem árán is boldoggá tenném. De hogyan . . . ? de hogyan . . . ? Hátba beszélnek vele, Péterrel.

Nos fogunk e még valaha így dobrovolnikoskodni?

— Éjh! kutya vér (pszia krew), soha!

* * *

Minden hírlapi közlemény megírásánál s értelmezésénél tekintetbe veendő az időszerűség és az érzélat, a mikor és a melyért valami iratott s közzétett. Hát ugyan a fentebbi közlemény mi teszi időszerűvé és mi az érzélat? — Ige: könnyű átlátni. Az időszerűséget az adja neki, hogy „hazánk fölött borul a láthatár” . . . s ismét igérkezik alkalom szervezni „dobrovolnik” esapatokat. A közlemény érzélatát pedig nyilvánítani egyrésztől, hogy az 1848-ki „dobrovolnikok” nem részesültek sem előnyben, sem jutalomban, s ezzel másrésztől indokolni azt, hogy hát halálatlan dolog volna dobrovolnikoskodni „a császári hadsereg oldalánál” de nem úgy, — a várva-várt szabadítóknál . . . !

A mi jelen közleményünknek a érzélatát pedig az, miszerint felhívjuk a figyelmet, hogy ha csakugyan bekövetkeznének a válságos napok: videant consules. . . !

* * *

Ez a „visszaemlékezés” arra emlékeztet, hogy reetifikáljuk a Szalva-féle híressé vált Domový Kalendár „Tiszolez város rövid történelmi vázlatát” című cikkében foglalt, az 1848-ik évtől ismeretes megyénkbeli episcópára vonatkozó ezen hazug állítást: „de végül midőn az alispán a hozzá küldött deputatit biztosította, hogy Daxnernek semmi baja sem történik. Daxner, Franciscus és Bakulini önként jelentkeztek, de többé nem bocsáttattak el.” — Ez tehát ravasz hitegetéssel — s szöszegéssel valódolja megyénk akkori alispánját, a mostani általános tisztelt s szeretett főispánunk Fáy Gusztáv ő méltóságát.

Ilyen váddal szemben főispánunk nem szorult a mi védelmünkre: e helyett tehát csak arra szoritkozunk, hogy röviden elmondjuk az elferdített episcópát a leghitelesebb élő kufforrás nyomán.

Az alispán értesülvén, hivatalosan megbízott kéme útján, a Tiszolez történelmi vázlatról üzemekről s a többi közt arról is, hogy ezen üzemek intőző Daxner, Franciscus és Bakulini az elsőnek a méhesében tartják tanácskozásait: utasította Badiny Károlyt, akkori esendbiztos, hogy nevezetteket lepje meg és fogja el. A esendbiztos ennek következtében ugyesen oldotta meg feladatát addig, hogy a három agítort csakugyan a méhesben meglepte és elfogta; de aztán a dicsőség mámorában kissé elszámitotta magát, midőn a három foglyot tüntetőleg vitette Tiszolez városán át, mit a párhívek meglátva, a fogoly vezéreket kiszabadították.

A medvebőrnek hamar s elbizakodva öltött esendbiztos tehát a foglyok helyett csak azon jelentéssel jött vissza, hogy a tiszoleziak a közigazgatási karhatalomnak erőszakosan ellenesegülének.

Erre az alispán felhívta a rimaszombati és a rozsnói nemzetőrséget, hogy Tiszolez felé nyomuljanak s egyidejűleg azon szigorú rendeletet intézte Tiszolezhoz, hogy a foglyokat haladéktalanul adja ki, különben „tüzzel es vassal” fog arra kényszeríteni.

Es ezen fenyegető szigor megtette a kellő hatást, mert a három foglyot t. i. Daxner, Franciscus és Bakulini az alispán elé csakugyan magok a tiszoleziak hozták el.

Hogy pedig ez tényleg így történt, erről a „Tiszolez város rövid történelmi vázlatának” írója „B—n.” (Ugyetár Brádnyan tanító?) úgy is meggyőződhetik, ha felkutatja Tiszolez város levéltárában az érintett alispáni rendeletet, mely egyszermind bizonyítékul fog neki szolgálni az iránt is, hogy eltérően attól, a mit a történelmi vázlat végén kitéjez, hogy t. i. Tiszolez „nem hagyja magát sem hólyaggal, sem pedig erőszakkal megijeszteni.” — volt idő, midőn egy alispáni szigorú rendelet következtében mégis csak megjéjdt!

* * *

Szintügy helyreigazítást kíván a „Domový Kalendár”

Hisz a jegyzőválság még lenne időm . . . és követelhetem is Pétertől, hogy . . . gondolja meg a gólgot . . . Ha sikerülne rá bírni, hogy amit elkövetett . . . jóvá tegye . . . megbánja . . . Ugy van úgy . . . hallgatni fog reám. Beszélnem kell vele!

Epen e pillanatban döcögött elő valahonnan a Villásné. Megszólította.

— Kati néni, kézfogóba megy e?

— Oda én lelkem!

— Sugja meg, de mindjárt a Faragó Péternek, hogy tüstént beszélni akarok vele kerüljön a kertek alá; maga pedig ezt másnak el ne felesegje; ha szájára lakatot tesz, kap tőlem Karácsonyra egy három hetes malacot.

— Ertem galambom, értem! De hogy szólok én más valakinek, Halgatni fogok én szentem, akár mint mikor „kárban volt” az anyja annak a bathetes malacznak. Mert ilyet igértél ugye virágom?!

— Olyat, olyat, csak menjen, siessen, és vigyázzon a nyelvire.

— Megyek már aranyom, megyek már!

A fiatal asszony sem maradt tovább kívül, s mig kérdezgette magában: „Valjon eljön, eljön-e . . . ? valjon eljön e . . . ? becsukta a kis kaput, szétnézett gazdasága körül, s azután beült a tüzelő elé, hol Juczi leányzó, a cseléd, nem győzte csodálni, hogy őt, ki szunyókálás közben az orsót is kiejtette kezéből, egész nyugodtan küldötte a nemzetes asszonyt a nagy házba világot gyújtani, tüzet gerjeszteni.

Ez alatt Villásné, bár sokszor el motyogta magában: „Nem jó lesz belőle,” olyan ugyesen átadta az üzenetet, hogy tiszta lelkiismerettel tarthatott számol egy . . . három hónapos malacra.]

Péter pedig talált jó ürügyet, hogy egy fél órára ki-menthesse magát.

Nehány percz multán ki pirulva, izgatottan jelent meg a találkán.

— No Terikém, itt vagyok, elhagytam éretted a mátkámat, mit adsz érette esérébe?

A fiatal asszony vendégét ülésel kínálta, mialatt ajkain kétes értékű mosolyt világitá meg elő szemének egy veszedelmes villanása. — De volt abban az örömmek is egy halvány sugara. — Ez megérezte a hangján, amint kérdezte az ifjut.

(Folyt. követc.)

mindkét historikusának azon pöffeszkedő állításuk is, hogy Daxneren, Franciscus és Bakulini, a Pelsüczön statarialiter hozott halalos ítéletet félelemből nem hajtották végre.

Igaz, — a mint azt szintügy kétségbevonhatlan előbizonyosság nyomán állíthatjuk, — hogy a halalos ítélet ki volt mondva, sőt a bitófák felállítására is a kellő intézkedés megtéve, de még hátra volt másnap, a statarialis törvénykezésnek megfelelően, a halalos ítélet jegyzőkönyvének egyhangú hitelesítése. Minázi pedig ilközben, különösen a humánus jólelkűségéről ismeretes Szentpétery Sámuel pelsüci ref. lelkész firodozásának sikerült többekben is ezek között Szentiványi Károly kormánybiztosban is, az elítélt fiatal emberek iránt számkösző részvétet s azon feltevést ébreszteni, hogy a nagylelkűség talán megértendő őket: ennek folytán másnap a jegyzőkönyv hitelesítésénél Jánosdeák András a halalos ítélet ellen nyilatkozott s ezzel a végrehajlás feltételét, — az egyhangú ítéletmondást megdöjtöte.

Nem a „félelem” mentette meg tehát a bitótól a három sólyom-madarat, a mint ezen nevet Daxner életirója rájuk alkalmazza, hanem megmentette őket a tulhajtott humanizmus és még egy, — a mi a magyar nemzet ősi gyengéjét képezi, s a némek folytán egyedül lehetséges, hogy a „Domový Kalendár”-féle termékek s azok írói areztalan ferdítésekkel s ráfogásokkal és még épen — nyilvánosan, szemünk láttára s büntetlenül ámitják s fajgyűlöletre és hazafiatlanságra uszítják a jó tót népet, — s az az egy: — a tulságosan nagylelkű magyar lovagiaság!

Gömör-Kishont t. e. megye bizottsági közgyűlése.

Megyénk bizottságának ez idei tavaszi közgyűlése márczius 30. és 31-ik napjain lett megtartva, különösen az első napön oly nagymérvű érdeklődés mellett, mely élénken bizonyítja, hogy önkormányzatunk — szükre szabott működési körében is — nagy figyelem tárgya. — Ez örvendetes jelenséget annál szivesebben emeljük ki, mert azon átalakulás, melyhez a megyei rendszert köz-kormányzatunk felsőbb intőző vezeték, nálunk a hazafiúi és polgári kötelességek iránti fogékonyságot egyáltalában nem szállította alá.

A bizottsági tagok — 200-nál nagyobb számban lett — tömeges megjelenésének okát e szerint nem lehet a kilátásban volt tisztválasztásra visszavezetnünk, annál kevésbé pedig, mert — a mint a következők csakugyan igazolta — választó közönségünk — vezetők — már előzőleg kifejezvéen a képesség és szolgálati érdemek iránti méltánylatát — pártállásról ezuttal szó sem lehetett.

Csak a közérzűletnek adunk kifejezést, midőn ohajjuk, hogy e nézet érvényesüljön mindenkor jövőre is, hogy a választásokat ezután se a családi összekötetések szálaiból szőtt érdekek urálják.

A megejtett tisztválasztáson kívül még volt a közgyűlésnek több kiemelkedő mozzanata, melyek fényesen igazolták, hogy a bizottság tagjai ugy az általános, mint a helyi és személyi érdekek mérlegelésekor elhatározásukban a közjót, az igazságot s méltányosságot tartják szem előtt.

E megyebizottsági közgyűlés lefolyásáról adjuk helyi tudósítónk alábbi értesítést:

Fáy Gusztáv főispán üdvözölve a megyebizottság nagyszámúban megjelent tagjait, a közgyűlést megnyitotta.

Olvastatott mindenek előtt az alispán évi negyede s tiszti jelentése, mely szerint — általában véve — a lefolyt év negyede alatt oly esemény, mely a megyei közigazgatás rendes menetére akadályozólag hatott volna, törvényhatóságunk területén elő nem fordult.

A részleteket illetőleg kiemeli e jelentés, hogy a megyei tisztikar törvényszerinti kötelességeinek teljes buzgalommal meg felelt, fájdalommal említvén egyuttal azon veszteséget, mely nem csak a tiszti kart, de a közügyet is érte fáradhatlan tevékenységű tagjának, a törvényhatóság egyik hű, tiszta jellemű és ügybuzgó munkásának néh. Lengyel Andor központi árveszéki ülnök folyó évi február hó 12-én történt váratlan halálával.

A tisztikar letszámában Fodor Béla orvostudornak rimaszombati járásbeli orvossá, Madarász Samu t. m. aljegyzőnek pedig megyei alszámvevővé lett kinevezetése képez változást.

Ezek után a fegyelmi ügyeket sorolta fel a jelentés, melyek közül — tér szüke miatt — mi csak a súlyosabb természetűeket említjük meg: Jelesül Albini Márton kleóczi körjegyző és Zúrik János bíró, oly rég óta húzódo fegyelmi ügye, első fokulag, befejeztetett, mindkettő — több rendbeli hivatalos mulasztás, különösen az adóügyek és illetékek megbízhatlan kezelése, valamint a vizsgálat során ellenük teljesen beigazolt több rendű, hivatalos hatalommal súlyos visszaélés miatt — hivatalvesztésel büntetvén. — Valentinyi Lajos, berzétei körjegyző ellen oly esetelemények igazoltatván be, melyek elbírálása bünyvizsgálatot feltételez, a nyomozati iratok a kir. ügyészséghez tétettek át. — Urbán Mihály volt nagyszabolosi körjegyző és Setina János tiszolezi jegyző ellen a fegyelmi nyomozat legközelebb fog végelintézés alá kerülni.

A megye területén eddig hat, u. m. a rozsnói, nagyrozei, Rozsnó városi, Dobsina városi, Jolsva városi, Nagy-Röcze városi sorozó járásban foganatosított rendes fősorozás eredményeképp kiemeli a jelentés, hogy a kivett 248 ujoacz, 37 póttartalékos, összesen 285 főnyi jutalek az eljárt sorozóbizottságok minden lelkiismeretes tevékenysége mellett sem volt kiállítható, a hátralék 108 főre megy, ez az egész jutaleknek 37,9%-át képezi. — mely — e megye területén mostanáig ily mérvben még nem tapasztalt — kedvezőtlen eredmény valóban aggasztólag elszomorító bizonyítéka annak, hogy a hadköteles korban levő nemzedék testi épségben, fejlettségben, és így főcías erőben, évről-évre mindinkább hanyatlik, mi — az elszegényedés okozta hiányos táplálkozás és megerőltető munka mellett — a szeszes italok mértékét nem ismerő élvezetének, különö-

sen a pálinkaivás általános elterjedésének épp oly sajnálatos, mint káros következménye.

A megyei közmunka ügyek állásának teljes képét lapunk nem nyújthatva, csak a számszerű adatokra szoritkozhatunk. megjegyezve azonban, hogy a jelentés, — miután a megyei közmunka ügyeknek vezetése és kezelése körül, a kir. építészeti hivatal jelenlegi főnökének ügybuzgalma és tevékenysége folytán, már is kedvező fordulat állott be, — a közlekedési és forgalmi viszonyok lényeges javulását kilátásba helyezte.

A mi a közmunka pénztárt illeti: 1886. évi december hó 31-én volt benne 39673 frt 91 kr., mely összehasonlítva 1884. év végén 24166 frt 38 krral lezárt állásához, 15077 frt 53 kr. szaporodást mutat; ez azonban csak látszólag szaporodás, s csak annak eredményeül tekintendő, hogy törvényhatóságai utáinkon az építkezések 1885—6. év folyamán, esekély mérvben vitettek keresztül, miből önként következik, hogy ez összeg már a jelen év közben pótlandó építkezések által teljesen felemésztetni fog.

Az 1886. évi közmunka erő tett 25618 igaz- és 72435 gyalog napszámot. Ebből természetben leszolgáltatott 17065 igaz- és 62607 kézi-napszám, megváltott 8553 igaz- és 9828 kézi napszám. A közmunkaváltásági összeg 22020 frt, mely az országúti pénztárba teljesen be van szolgáltatva.

Az 1887. évi közmunka erő 25598 igaz- és 73188 kézi napszámot tesz ki, melyből — a beosztási tervet szerint — legszolgálandó lesz 17339 igaz-, és 59317 kézi napszám, ellenben megváltásra ajánlatik 9259 igaz-, és 13871 kézi napszám, — e szerint a közmunka váltáság 25453 frt 50 krt tenne.

A megyei közkörház minden irányban kedvező eredményekkel dísekedhetik. — számadásai bizottságilag megvizsgálatván, a legjobb rendben találtattak.

Ugyanez mondható a megyei kezelés alatt álló pénztárakról is, miután a készpénz készletek hiány és felesleg nélkül, a pénztári letéteket képező értékpapírok, takarékpénztári betét könyvek s egyéb értékek, teljes rendben találtattak.

A személy és vagyon biztonság ez idő alatt, megyénk területén nagyobb mérvben meg nem zavartatott.

E jelentés általában s egyebekben megnyugvással tudomásul vétetvén, a bizottsági közgyűlés Lengyel Andor elhunyt feletti őszinte fájdalomának jegyzőkönyvi kifejezését határozta el.

A napirend második tárgyát az utibizottság három évre lett megalakítása képezte. Alispán elnökön kívül tagjaikul megválasztattak: Szontagh Pál, Sebök Pál, Latinák Rudolf, Miháik Dezső, Csider Károly, Okolicsányi Gáspár, Máriaassy Andor, Farkas Ábrahám, Hanvay Zoltán, Tornallyay Zoltán, Szentiványi Árpád, Máriaassy Barna, báró Nyáry Sándor, Sarközy Gyula, Bornemisza István, Jurasko Jakab és az öt szolgabírói járás főszolgabírái. Nemi vita fejlődött ki azon kérdés körül, hogy a főszolgabírák csak tanácsköző, avagy szavazó tagjai e az uti bizottságnak? Alispán felvilágosítására azonban, mely szerint a közgyűlés egy régebbi keletű határozata a szavazati jogot az utibizottság szolgabírói tagjainak már megadta, s különben is e jogot a gyakorlat már szentesítette, ebben a felszólalók is megnyugodtak.

Következett az árvaszéki ülnök megválasztása, mire nézve — hogy a törvényes alakszerűség megtartva legyen — kijelölő bizottság alakított, és pedig a közgyűlés részéről Csider Károly, Szentiványi Árpád es Hanvay Zoltán a főispán részéről Dázy Vilmos, Fáy Barna és Hamosi László választván meg s illetoleg küldetvén ki. A bizottság az ülnöki állomásra ifju Török László m. árvaszéki jegyzőt, mint törvényszerint teljesen minősített, s különben is egyedüli pályázót ajánlotta, minek folytán egyértelmű felkiáltással a jelölt meg is választott. Ugyan e jelenet ismétlődött a most már megüresedett árvaszéki jegyzői állás betöltésénél, melyre szintén közfelkiáltással az egyedüli jelölt, Madarász Samu m. alszámvevő lett meg választva. — A tiszti esküt mindketten nyomban letetvén, ezzel bevezett ténnyé vált két valódi tehetőségnek, s mindkettőben a szolgálai érdemek osztatlan elismerése, mihez a közönség bizoznyal őszintén kívánhat a megválasztottaknak szerencsét. Ez alkalommal Török Bálint árveszéki elnök helyettes elnökül Szakall Vincze árvaszéki ülnök választatott meg.

A közgyűlés határozatai közt bizonyára elsőrendű helyre érdemes az, mellyel a nemzetiségek közt gyűlölségre izgató sajtó termékek korlátlan elárusítása, terjesztése ellen tett indítvány fogadtatott. Ez indítványt az alispán tette, indokolván is azt, keresetlen szavakkal bár, de annál meggyőzőbb erővel, az átérzett igazság ellenálhatlan lelkesedésével. Es nem volt a közgyűlésnek egyetlen tagja, ki az indítványozó álláspontját ne tette volna magáévá. A mi szerény tollunk nem tudja leírni a mely hatást, melyet az alispán — az általános helyeslégyes gyökori élénk kifejezésével megszakitott — szavai mindenkire gyakoroltak. Maga a tény, hogy az indítványt a közgyűlés minden vita, egyetlen szó ellentmondás nélkül dörgő „eljen”-zések közt tette magáévá, bizonyítja legjobban, hogy az indítvány nemesak időszerű, de általánosn ohajtott orvoslását ezelőzza a sajtó szabadsággal visszaélők által felidézett s folyton táplált nemzetiségi bajoknak.

Hogy az alispán érzélatát nem az, mit közönségesen a sajtó „megrendszabályozás”-nak nevezünk, hanem oda irányul, hogy a nemzetiségi izgatók hazafiatlan sajtó termékeinek korlátlan terjesztése legalább is megnehezítesse, mire nézve sem törvény, sem törvényhatósági szabályrendelet még alkotva nincs: annak igazolása végett idézzük az indítvány és megokolásának hiteles szövegét:

Indítvány.

Tekintve, hogy a sajtó, mint a szellemi és politikai képzés leghathatósabb művelődési eszköze, fontos társadalmi jogintézmény, és mint ilyen, szabadságának fentartása és biztosítása érdekében, a törvény különös oltalmát igényli ugyan, azonban a sajtószabadság biztosítása mellett, államjogi szempontból, elkerülhetlenül szükséges gondoskodni arról, hogy a törvény rendes útján oly rendszabályok életbe léptethetők legyenek, a melyek mellett a sajtó szabadsága, ne szolgálhasson eszközüül az állami törvényes rend és kapcsolat, az állampolgárok békés együtt élésének megzavarására irányuló politikai és társadalmi törekvések terjesztésére:

tekintve, hogy a legszabadelvűbb állami jogintézmény mel-

lett sem tarthatom megengedhetőnek, hogy a sajtó szabadságának leple alatt, a fennálló törvényes álladami kapcsolatot elleni igazgatást bárki is szabadon üzhesse, — a különböző nemzetiségű és nyelvű lakosság különböző békés együttélésének megzavarására irányuló politikai nézetek füzetekben, folyóiratokban, vagy éppen naptárakban minden felügyelet nélkül, szabadon és büntetlenül közölhesse. — a nyomtatványokat házalás útján, minden előleges engedély nélkül elárushatja, s ily módon a lakosság házi tűzhelyeibe becsomószhessa.

tekintve, hogy a sajtó útján elkövetett vétségekre hozott illetékes bírósági ítéletek által, a vétség megtorolattik ugyan a személy irányában. — tehát személyi tekintetből elégtétel adatik a megsértett állami jogrendnek, — azonban lényegileg, azon káros befolyás hatása, mely a jogrend elleni igazgatásban és a lakosság békés lelkületének és bizalmának felzavarásában nyilvánult, orvoslást nem talál; — a megsértett társadalmi rend tehát, ebben még elégtétel nem nyer.

tekintve, hogy a fentemlített nyomtatványok házalás útján, vagy magános, szabad kézből terjesztésének minden felügyelet nélküli megtérését, sem a sajtó szabadságának biztosítása, sem a sajtótörvény bármely intézkedése nem indokolja, nem igényli, hanem ellenőrzését és bizonyos meghatározott feltételek melletti gyakorlatának szükségességét éppen a lakosság békés együttélése és a köznyugalom követeli.

tekintve, hogy törvényhatóságunk területén a folyó évben megjelent, — Salva Károly klenóci evang. tanító által szerkesztett, Liptó-Szent-Miklós nyomtatott — „Domoy Kaleudár“ a fent leirt uton és módon terjesztett el a tótajku lakosság között;

tekintve, hogy ezen naptár irányja és politikai tartalma ezikei valóságos igaztást tartalmaznak a magyar szent korona alá helyezett terület tökéletes álladalmi egységének és a fennálló birodalmi kapcsolatnak tetteges felbontására; — világos ezéja és törekvése a tótajku lakosság békés együttélését felbontani, s a magyarok iránt keblükben az ellenséges indulatot ébresztetni;

tekintve, hogy a közrend fenntartása és a polgárok békés együttélésének biztosítása törvényhatóságokban a köz igazgatási hatóságok, mint közrendőri hatóságoknak hatáskörébe tartozik;

tekintve, hogy ez irányban, a rendőri felügyeleti jog gyakorlata törvény által szabályozva, vagy ideiglenesen is szabályrendeletileg megállapítva nincs;

tiszteletteljes indítványozom:

Intézzen törvényhatóságunk, a fent előadottak által indokolt feliratot a m. kir. belügyminiszteriumhoz, melyben az államellenes púnszláv törekvéseknek és igazgatásoknak eszközül szolgáló, és egy részről az állami kapcsolat felbontására igazgató, más részről pedig a különböző ajku és nemzetiségű lakosság békés együttélésének megzavarására irányuló nyomtatványok házalás által, vagy magánkézből leendő elárulásának és forgalomba hozatalának módjára és feltételeire nézve, valamint ellenőrzésének, kizárólag az állami törvényes jogrend és a lakosság nyugalomának biztosítása érdekében — a közigazgatási hatóságok hatáskörének szabályozására, illetve az eljárás módozat megalapítására nézve, a ezélnak megfelelő intézkedéseknek törvényhozási, vagy szabályrendeleti uton leendő mielőbbi elrendelését kérelmezze.

Következett több kormányrendelet; ezek közül megemlíjük Baross Gáborét, melyben közmunka és közlekedési m. kir. miniszterre lett kinevezéses tudatja, mit a közgyűlés azon határozattal vett tudomásul, hogy a minisztert alkotmányos működésében támogatni hazafias kötelességének tartja. — a belügyminiszter a levéltári segéd állomás rendszerezését évi 500 frt fizetéssel s 100 frt lakbér-javadalmazással, engedélyezvén, s a közigazgatási lajstromozó havi 30 frt díját ez évben a megtakarítások terhére utalván, a közgyűlés felkérte főispán ő méltóságát ezen két, s az innarr megüresedett m. alszámvevői állásnak kinevezés útján leendő betöltésére.

A kórházi bizottság jelentése folytán a kórházi igazgató főorvosnak, valamint a gondnoknak közhasznú, fáradhatlan működése elismerőleg vételet tudomásul. — A mennyiben pedig a kórház pénzügyi bajait leginkább azon körülmény okozta, hogy forgalmi tőkével nem bírt, e ezimen a közgyűlés 5000 frtot tett részére folyóvá, mely összeg 10 év alatt 500 frtos részletekben lesz az intézet által a betegápolási alapnak megterítendő. — A kórháznál szükségessé vált átalakítási, esaternázási munkálatok keresztül vitelére nézve, miután ezek sürgősekké lettek, a közgyűlés abban állapodott meg, hogy az előmunkálatok a júniusi közgyűlésre terjesztessenek be, a halaszthatlan teendők teljesítésével addig is az alispán bizatván meg.

(Folytatása következik.)

Hirek és vegyesek.

Kérelem. Lapunk jelen száma ez évnegyedben az első lévén, tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy előfizetésüket megújítani, esetleg hátralékaikat kiadóhivatalunkhoz eljuttatni sziveskedjenek, hogy a lap további szétküldése akadály nélkül eszközölhető legyen.

Királynék ő felsége ma utazott el a mehádiai „Herkules“ fürdőbe, hol eszós bántalmi gyógyítása végett 2—3 hétig fog tartózkodni. Szívükből ohajjuk, hogy a felséges asszony teljes egészségét a gyógykezelés folytán visszanyerje.

Tiszválasztás. A közelebbi m. bizottsági közgyűlésen megyei központi árvaszéki harmadik ülnöki állásra ifj. Török László m. árvaszéki jegyző, ennek helyére pedig Madarász Samu m. alszámvevő lett közfelkiáltással megválasztva.

Kinevezés. A választás folytán megüresedett megyei alszámvevői tisztségre, Zehery László, a roznói szolgabírói járásbeli joggyakornok neveztetett ki. — Homolya János dusai illetőségű, rimaszombati rendőrt, a kir. főügyész, a helybeli kir. ügyészség felügyelete alatt álló rimaszombati fogházhoz, börtönőrré nevezte ki.

A miskolczi kereskedelmi- és iparkamara rendes kültagjaivá tegnapelőtt, e hó 1-ső napján — a rimaszombati iparosok közül Kovács Szigmond cipész-, Hollósy József asztalos-, a vidékről pedig Alexay István simonii molnár mester — lettek megválasztva; a kereskedők azonban

szavazásra a vásár miatt nemjelentkezvén, pótválasztási határidő kitézése vált szükségessé.

Menyező. Özv. Biró Lászlóné földbirtokosnő kedves, nagyműveltségű leánya Margit és Brettschneider Armin uradalmi erdész e hó 30. napján esküdtek egymásnak a helybeli h. h. imaházban sirig tartó szerelmet, bűséget.

Eljegyzés. Varga Lajos helybeli ács mester, önálló ifjú iparosaink egyik — tehetsége és szorgalma miatt — általános becsülésnek örvendő tagja özv. Lehoczy Jánosné roznói lakos leányát Etelkát eljegyezvén, egybekelésük ünnepélye e hó 12. napján fog megtartatni.

Az ideai főszorozás (ujoneozás) e hó 1. napján vette kezdetét városunkban a rimaszécsi sorozó járásra kivett jutalék előállítása végett, s tart valószínűleg hatodikáig. A rimaszombati sorozó járás hadköteleseire ugyancsak e hó 18. napján kerül a sor.

Az országos („virág“) vásár, mely városunkban e hó 1—2. napján tartatott, semmifele tekintetben sem elégtette ki a hozzá fűzött reményeket. Sem a husvéti ünnepek közeledése; sem az épp e napon megkezdett ujoneozás nem bírta élénkebbé tenni a keresletet, bár a látogatók száma, a hűvössége mellett is kedvezőnek mondható időjárás folytán, elég tömeges volt. — Némi élénkséget csak a külsővásártér mutatott, mivel az eladás végett behajtott marhák száma tetemes volt. Vásárló azonban csak gyéren akadt. A termény vásárt silánnyá tette azon körülmény, hogy alig 400 mmázsára tehető az eladásra beszállított szemes élel mennyisége. Ily körülmények között a pénzforgalom szük korlátok közt mozogván, a ruházati ezikknek sem lehetett ohajtott kelendősége. — Egy szóval e vásárról nem lehet más örvendetest mondani, mint azt hogy a zsebmetszők nagyon gyéren mutatták magukat, bölesen azt tartván, hogy „ahol nincs ott ne keress.“

A megye bizottság — legtöbb adót fizető és választott — tagjai száma 1887. évre összesen 356 ban állapított meg, melynek — adó szerinti fele részben Rimaszombatan 34, Rozsnó 11, Nagy-Rőcze 3, Jolsva 2 Dobsina 1 szavazattal, másik — választás szerinti — fele részében pedig Rozsnó 10, Rimaszombat 9, Jolsva 7, Dobsina 6, Nagy-Rőcze 6. — összesen az ötváros 89 szavazattal, tehát az egésznek 1/4 részével van képviselve.

A tamásfalusi romai katolikus lobogó-társulat — mint minden évben, ugy az ideai husvét-ünnep 2 ik napján is — a „Göndző“ helyiségében, jótékony ezélna, zártkövi táncmulatságot rendez 40 kros belépti díj mellett, a felülfizetése közönnettel fogadtatván. E mulatságot, miután benne csak a meghívottak vehetnek részt, a rendezőség jó zenéről s vendégei minden lehető kényelméről gondoskodott, méltán ajánlhatjuk közönségünk előkelőinek pártoló figyelmébe is.

Dobsinán, az ottani dalkör april hó 11-én hangversenyt rendez jótékony ezélna, melynek érdekében öszintén ohajjuk, hogy a mulatság minden irányban fényesen sikerüljön.

A dobsinai iparosok (cipészek, eszmadriák) által — a népfelkelők ruházati szükségleteinek szállítására vonatkozólag — tett ajánlata, néhány száz pár katona bakkaues elkészítésére, a honvédelmi kir. kormány által elfogadtatik — tekintettel a nagyobb s fejlettebb ipari viszonyokkal díesekedhető városok versenyére — nemcsak díeseretére válik a dobsinaiak igyekezetének, de a mellett is bizonyít, hogy ők bírnak az egyetértés amaz erejével, melynek üdvös hatása — erős akarat mellett — nem maradhat el. — Bizony-bizony tanulhatnának tőlük mások is, az alatt, míg tétlenül várják, hogy bizonyos „jó falat“ — — — a szájukba repüljön. (Sérelem ne legyen e szölk és mondásunk.)

Zsidó-magyar országos kömüvelődési egyesület alakítását határozta el a budapesti testvér egyesetemnek közvesvállasu ifjusága. E tárgyban a mult 31-én népes, mintegy 300 főnyi résztvevőből állott értekezlet, melyen a jegyzői tollal Kármán Zoltán, gymnasiumunk egykori kitünő növendéke vezette, ezélna azt tüzte ki, hogy „a magyar zsidóság között a magyarosodás és magyar nemzeti kultura minden törvényes eszközökkel, társadalmi uton terjesztessék.“ — Ez épp oly üdvös, mint korszerű mozgalmat öszinte örömmel üdvözöljük, s ohajtuk, hogy ohajtott sikere legyen.

A gömörmegeyi kózkórházban Rimaszombatan, az 1886. évben felvetett 373 fi, 249 nő, maradt az 1885-ik évről ápolás alatt 40 fi, 26 nő, összesen ápolatott tehát 688 egyén.

Ezek közül gyógyult . . . 311 fi, 197 nő = 508 (73 83%)
„ „ javult . . . 29 fi, 25 nő = 54 (7 84%)
„ „ gyógyulatlan 13 fi, 14 nő = 27 (3 92%)
„ „ meghalt . . . 22 fi, 13 nő = 35 (4 50%)
„ haldokolva vételet fel 2 fi, 2 nő =
„ ápolás alatt maradt . 35 fi, 26 nő = 64 (9 30%)

Az egyes kórfajokat tekintve volt az ápoltak között:
Belső betegséggel . . . 174 fi, 97 nő = 271 (39 38%)
Sebekkel 71 fi, 19 nő = 90 (13 08%)
Szembetegséggel 20 fi, 19 nő = 39 (5 66%)
Bőrbetegséggel 25 fi, 10 nő = 35 (5 08%)
Bujakórral 82 fi, 85 nő = 167 (24 27%)
Betegség nélkül 1 fi, 11 nő = 12 (1 74%)
Szüléssel — fi, 8 nő = 8 (1 16%)

Az ápolási napok száma 21721 volt. — Legnagyobb volt a beteg létszám február havában, legkisebb augusztus hóban. Az egyes napokat tekintve a legnagyobb volt a betegek száma márczius hó 1-én (82) a legkevesebb július hó 5-én (42). — Nagyobb művét volt 43. Illetőségre nézve 49 törvényhatóság, foglalkozásra nézve 60 foglalkozási mód volt képviselve az ápolás alatt volt betegek által.

Apró hírek. Az új országház alapmunkálatai már annyira előhaladtak, hogy a tulajdonképeni építkezés már közelebb meg fog kezdetni. — A népfelkelői tisztek kineveztetése már a közelebbi napokban várható. — Frankó Vilmos, nagyváradi l. sz. kanonok, Jeruzsálembe utazott, s a nagyhét és husvéti ünnepeket ott várja be. — Bulgáriában erős mozgalom indult meg Battenberg Sándor hercegnek fejedelmül leendő újabb megválasztása végett. — Vilmos német császár és porosz király születésének 90 ik évfordulóját f. évi márczius 22-ikén ünnepelte, mely alkalommal alattvalói köréből 1648 táviratban üdvözöltetett. — Az orosz ezár élete ellen alig két hét alatt, mult hó 13. és 29-ik napján merényletet intéztek, sikertelenül. — Keresztély, a most uralkodó dán király leánya; Thyra hercegnő, a cumberlandi herceg neje elmebeteggé lett. Orvosai bizton reménylik, hogy sikerül kigyógyítani.

„Uj kis tükör“ ezim alatt jelent meg Barta László fővárosi tanácsjegyző és a „Községi Közlöny“ szerkesztője szakavatott tolla alul egy terjedelmes, valóban hízagppótól mű, melynek ezéja a községi előjáróság tagjait a kötelességeik pontos és lelkiismeretes teljesítés körül elkerülhetlen ismeretek megszerzéséhez könnyen érthető népies modorban segíteni. E mű tartalmával és irányával lapunk közelebbi számában tüzetesebben foglalkozunk, addig is ajánljuk az érdeklődők beesés figyelmébe. Megrendelhető Horvánszky Viktor könyvkereskedőnél Budapesten. Ára még csak 2 frt 20 kr. e hó 30. napján tul azonban 3 frt.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati királyi törvényszék elnökétől

Pályázat.

289. sz. — A vezetésem alatti kir. törvényszék területén levő rimaszombati kir. járásbírósnál rendszeresített díjas joggyakornoki állásra, igazságügyminiszter ur ő nagyméltóságának 1199/887. elm. számu rendelete folytán, ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi l. t. ez. 7. §-nak megfelelő képesítésüket, eddigi foglalkozásukat, viseletüket s életkorukat, valamint nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelve kérvényüket a hirdetésnek a „Budapesti Közlöny“-ben harmadszori megjelenésétől számított négy hét alatt hozzám adják be. — Rimaszombat, 1887. márcz. 19.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

A rimaszombati királyi törvényszék elnökétől.

Pályázat.

288. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszék területén levő tornalljai kir. járásbírósnál rendszeresített aljegyzői állásra, igazságügyminiszter ur ő nagyméltóságának 1199/887. elm. számu rendelete folytán, ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi l. t. ez. 7. §-nak megfelelő képesítésüket s eddigi foglalkozásukat, viseletüket életkorukat, valamint nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a hirdetésnek a „Budapesti Közlöny“-ben harmadszori megjelenésétől számítva 2 hét alatt hozzám adják be. — Rimaszombat, 1887. márczius 19-én.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Szerkesztői üzenetek.

B. B. Terjedelme miatt kénytelenek voltunk kissé elhalasztani a közlést.

R. A. Sajnáljuk, hogy a beszédet nem használhattuk fel. A—s. félig-meddig rendbe hozta doigát. Levehetjük a napirendről.

Sz. M. Csak annyit tudunk bizonyosan, hogy ama társulat már több mint egy év előtt ígérte a „G. M. K. E.“ javára tartandó hangverseny rendezését. A közbejött akadályok iránt legezelszerűbb volna kérdését egyenesen a vezérlokhöz intézni.

Többeknek. A tiszteletteljes példánnyal ezennel csak azoknak szolgálhatunk, kik lapunkat szellemileg támogatják.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1887. április hó 1-én tartott orsz. vásár alkalmával a gabonamérek és kapásnövények következőleg jegyeztek: méázsanként hektoliterenkén

Baza	8.00—8.60	6.50—6.90
Feles	7.00—7.50	5.20—5.25
Rözs	6.80—5.20	5.50—2.25
Árpa	6.10—6.30	4.30—4.40
Zab	5.30—5.80	2.20—2.25
Kukoreza	5.80—6.—	4.60—4.65

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

A jánosi-utczai 42. számu ház és kert bérbeadandó folyó 1887. évi május 1-től. Értekezhetni lehet Lőrinczy Györgynél, Rimaszombatan.

250 csomó szalma

jutányos áron eladó. — A feltételek iránt értekezhetni Rimaszombatan, Horváth János tulajdonossal.

Birtok eladás.

Egy, Bánréve és Putnok között fekvő, mintegy 120 hold szántóföld-, rét- és legelőből álló birtok szabad kézből eladó. — Értekezhetni iránta özv. Czirbesz Frigyes-nél Rozsnóyn. 1—4

Bérbe adatik.

Rimaszombatan f. 1887. évi május hó 1-jétől a „Három Rózsa“ szálloda — összes mellékhelyiségeivel együtt — kedvező feltételek mellett, három és fél évre bérbe adatik. — A feltételek iránt értekezhetni Rimaszombatan Weisz Károly regálé-főbérlo ural.

Egy gépész,

ki jeles bizonyítványokkal rendelkezik és több éven át mint gépész nagyobb uradalmakban volt alkalmazva — mint ilyen — ajánlja szolgálatkészségét a eséplési idényre. — Tudakozódásokra választ e lap kiadóhivatalában nyerhetui.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tiszteletteljesen tudatni, hogy **18 év óta fennálló czipészüzletemet és raktáramat** a tavaszi és nyári idényre **női-, férfi- és gyermek-** részint saját műhelyemben, személyes felügyeletem alatt készült, részint előkelő **budapesti és bécsi** gyárakból beszerzett **minden fajjalábbeli árukkal dúsán felszereltem.** minék folytán azon kedvező helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt látogatóim — fokozott divatszerű igényeit is — akár kész, akár megrendelésre gyorsan előállítandó áruimmal, az **eddiginél sokkal jutányosabb árakon,** kielégíthetem.

Az a jó hírnév, mely üzletemhez kezdettől fogva fűződik, biztosítékul szolgálhat jövőben is a tisztelt közönségnek arra nevezve, hogy szives megrendeléseinek gyors, pontos és lelkiismeretes teljesítése által teljes megelégedését fogom kiérdemelni.

Midőn a nagyérdemű közönség megtisztelő figyelmébe ujabbán ajánlom magamat és üzletemet, s irányomban eddig is tansított lekötelező pártfogásáért őszinte köszönetet mondok, maradtam

Rimaszombat, 1887. ápril hó 2.

1—3 alázatos szolgálja

KOVÁCS ZSIGMOND,
czipész mester.

Hirdetmény.

1496. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ivanics József** s társa végrehajthatónak **Hanyicz János** végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a rimaszombati kir. tszék területén levő Zeheri község határában fekvő a zeherei 55. sztkben foglalt, Hanyicz János nevében álló A. I. 90. 95. 92. hrszámú ház eszű és kerttel 181 frt, A. II. 478. 490. 530. hrszámú szőlő és gyümölcsösrel, az árverést 538 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok, az 1887. évi június hó 15. napján d. e. 10 órakor Zeheri községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10% -át, vagyis 90. 95. 92. hrszám 18 frt 10 kr. 478. 490. 530. hrszám 53 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rimaszombat, 1887. évi márczius hó 8-ik napján.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

BLAU VILMOS

férfi-ruha és kalap divat-üzlete
RIMASZOMBAT.

Budapesti és külföldi bevásárlásomból visszaérkezvén, bátor vagyok a n. é. közönség szives tuomására hozni, hogy a bekövetkezett tavaszi idényre a legújabb és legjobb minőségű bel- és külföldi divatos gyapju-szövetekből nagy választékot hoztam, úgy, hogy a n. é. közönség minden kívánalmának képes vagyok megfelelni.

Mérték utáni megrendelések a legújabb szabás szerint gyorsan eszközöltetnek; — azonkívül raktárt tartok mindennemű kész férfi- és gyermekruhából a legjobb kiállításban és a legjutányosabb árak mellett.

Egyszersmind köztudomásra hozom, hogy üzletemet **férfi és gyermekkalappal** bővítettem, és nemesak a jelenlegi divatnak megfelelő nagy raktárt tartok, hanem igyekeztem a legjobb gyártmányt is megszerezni, hogy minőség és olesón szabott áraink mellett, a tisztelt közönség gyakori parancsaira alkalmat nyujtsak.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelettel.

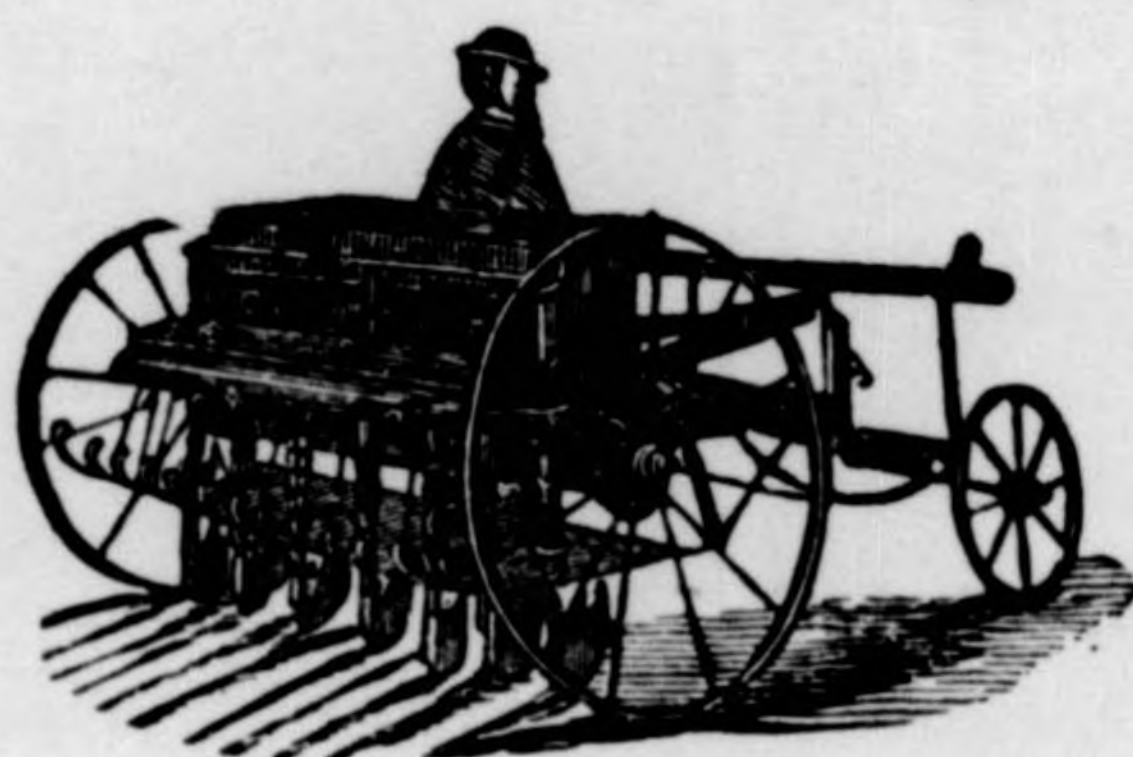
Rimaszombat, 1887. márczius 15.

BLAU VILMOS,
férfi-szabó.

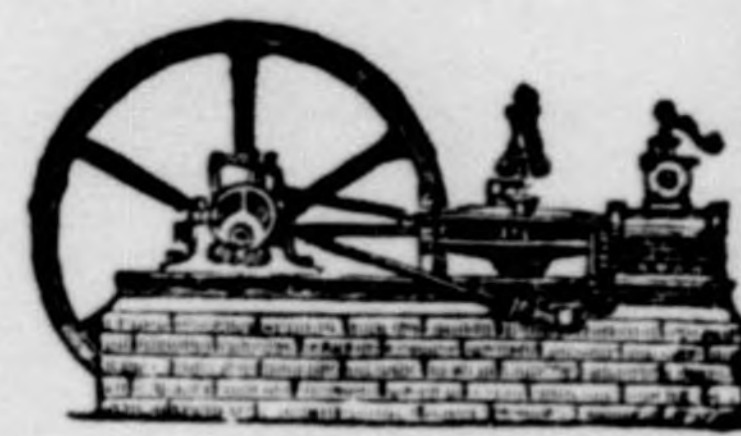
3—3

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen: **szilárdan szerkesztett, könnyű Sorvető és szóravető gépeket, Ekéket és boronákat, Hengereket, lókapákat, stb. Továbbá Backer- és magtárrostákat,** mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletet tartunk.**

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket, és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. --- Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

6—6

pontos **átigazítását** és **javitását** legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Nyári legeltetésre

50—60 db szarvasmarha vagy 4—500 db juh folyó évi Szent-György napjától — kedvező feltételek mellett — felfogadtatik **Zabaron, Rozinay György** ur által. — Bővebb tudakozódásra választ nyerhetni ugyanott.

Legujabb gyapjukelméket

férfi öltönyökre nagy választékban, méterenként 2 frttól feljebb, ajánlja alólirott s elvállal

férfi öltönyöknek

legujabb divat szerinti elkészítését — saját szabásza által — 15 frtól 50 frtig, továbbá ajánl: tavaszi **legyezőket, bőr- és szövött kesztyűket, nyakkendőket, valamint**

bécsi férfi lábbelieket,

legjutányosabb árak mellett

TIBÉLY S. A.

Rimaszombat,

főter és cserenyésényi utca sarkán.

Hirdetmény.

437. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szentmiklósy Sándor** végrehajthatónak **Szentmiklósy Antal** hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Lukovistya, Derenyesény községben fekvő lukovistyei 130. sztkben foglalt 789/b. hrszámú erdőből, Szentmiklósy Antal nevében álló $\frac{2}{20}$ részére 260 frt, a derenyesényi 19. sztkben, A. I—4 sorsz. alatt foglalt malom, koresma, mészárszék és kerülő házból s tartozékaiból $6 \frac{1}{48}$ házhely utáni illetménynek Szentmiklósy Antal nevére írott $\frac{1}{10}$ részére az árverést 159

frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Lukovistye községben, és d. u. 3 órája derenyesényi községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10% -át vagyis Lukovistyei 130. sztkbeni birtokra 26 frt, Derenyesényi 19. sztkbeni birtokra 15 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rimaszombat, 1887. évi febr. hó 25-ik napján.
A rimaszombati kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök

Hirdetmény.

769. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Danes László** végrehajthatónak **özv. Danes Gyuláné** s társai végrehajtást szenvedő elleni 2998 frt 26 kr, tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Kis-Reeske és Kövecesi határában fekvő a kisreeskei 11. sztkben foglalt, Danes Gyula nevében álló 5/a. 31. 54. 61. 62. 8/b. hrszra 1299 frt, kisreeskei 8. számú tkben foglalt 4/b. 5/b. 55. hrszám Danes Gyula illetőségére 44 frt, kisreeskei 49 sztkben foglalt birtokra Danes Lukács Ilona, Lukács Béla, Arpád, Mária, Géza, Mészáros Lukács Ida nevében álló 8/b. hrszra 221 frt és a kövecesi 59. sztkben foglalt Danes Erzsébet, László, Gyula, Kubinyi Józsefné Baresik Erzsébet, Danes Lukács Ilona, Lukács Béla, Arpád, Mária, Géza és Mészáros Lukács Ida nevében álló 88 hrszámra 80 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 10. napján d. e. 10 órakor Kövecesi községben a község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10% -át vagyis a kisreeskei 11. sztkbeni birtokra 129 frt 90 kr, a kisreeskei 8. sztkbeni birtokra 4 frt 40 kr, kisreeskei 49. sztkbeni birtokra 22 frt 10 kr, és a kövecesi 5. sztkbeni birtokra 8 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1887. évi február 28. napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

A legjobb kávépótlék:

MANILA-VELIM
vörös dobozokban jeggyel.

Velimi világkáv
faládácskában földtekével.

FÜGEKÁVÉ
czukorsüveg-alakban

és a legfinomabb csokoládék, nevezetesen:

Chocolat Velim

a velimi részvénytársulat gyáraiból

PRÁGÁBAN.

7—10

Kapható minden fűszerkereskedésben.